

2. Słowo wstępne

Zagadnienie ochrony naturalnego środowiska człowieka stało się aktualnie jednym z najważniejszych problemów współczesnego świata. Ludzie, żyjący początkowo w symbiozie z przyrodą, wraz z rozwojem nauki i techniki zaczęli ją przekształcać. W wyniku tej działalności postępująca degradacja przyrody spowodowała, iż w drugiej połowie dwudziestego wieku podjęte zostały kompleksowe działania mające na celu ochronę środowiska. Tym samym przyczyniono się w sposób pośredni do ochrony samego człowieka. Problematyka edukacji ekologicznej nabrała natychmiast wielkiego znaczenia. Umiejętność właściwego współżycia ludzi z przyrodą należy „zaszczepić” dzieciom od najmłodszych lat. Proces ten z równym natężeniem trzeba kontynuować również wśród uczniów szkoły ponadgimnazjalnej. Wydaje się, że aby przekonać młodzież o konieczności ochrony przyrody, i doceniania jej walorów, uczniowie muszą ją poznawać w szczególnie atrakcyjny sposób. Nie można poprzestawać na podawaniu czystej wiedzy. Sama naukowa nazwa jest tylko suchym słowem. W mojej szkole w ramach edukacji ekologicznej nauczyciele nie skupiają się na nazywaniu, identyfikowaniu podstawowych problemów ekologicznych tylko na lekcjach. Realizujemy różne formy edukacji, o których w niniejszym opracowaniu będzie mowa.

Zespół Szkół im. Narodów Zjednoczonej Europy w Polkowicach, zgodnie ze swoją misją, jest „szkołą otwartą, przyjazną, stwarzającą możliwości rozwoju i przygotowującą do życia we współczesnym świecie”.

Pośród wielu obszarów naszej działalności szczególną rolę odgrywa edukacja ekologiczna, rozumiana jako formowanie wiedzy, a także rozwijanie wrażliwości oraz chęci działania na rzecz kształtowania i ochrony środowiska. W mojej szkole działalnością taką zajmują się aktywnie zarówno nauczyciele, jak i uczniowie. Mamy do czynienia z przeróżnymi formami. Są to obozy dydaktyczno-naukowe, uczestnictwo w różnorodnych konkursach ekologicznych ogólnopolskich i międzynarodowych, tworzenie i realizowanie różnych programów, również w ramach współpracy międzynarodowej połączonej z wymianą zagraniczną młodzieży. Czytelnik może dowiedzieć się wiele o sposobach popularyzowania przez nas zagadnień ochrony środowiska naturalnego, jak również o sukcesach uczniów i nauczycieli.

Edukacja ekologiczna jest też ważnym elementem kształcenia i wychowania środowiskowego. Popularyzacja wiedzy o procesach przyrodniczych, ich wpływie na życie społeczeństw oraz wiedzy o ochronie środowiska odbywa się przez udostępnienie ludziom różnych źródeł informacji. Są to między innymi: instytucjonalna informacja

(środki masowego przekazu, czasopisma specjalistyczne, wydawnictwa nieperiodyczne, plakaty itp.), informacja pozainstytucjonalna (obserwacje własne, przekazy innych ludzi), naukowa i popularnonaukowa (filmy, raporty, publikacje, odczyty, prelekcje), informacja statystyczna.

Wychodzimy z założenia, że efekt edukacji ekologicznej społeczeństwa zależy nie tylko od ilości informacji, lecz także od ich jakości i treści. Dlatego też niniejsze opracowanie jest również elementem kształcenia ekologicznego naszej lokalnej społeczności.

Mamy nadzieję, że cele niniejszej publikacji zostaną zrealizowane. W tym miejscu pragnę podziękować wszystkim autorom i uczniom promującym postawy prośrodowiskowe. Gratuluję wszystkim osiągniętych sukcesów i zachęcam do dalszej aktywności w przedmiotowym zakresie. Pragnę również w tym miejscu podziękować Zarządowi Powiatu Polkowickiego za finansowe wspieranie naszej działalności.